

der Zug der Weibchen etwas länger im Mai anhält. Die jungen Vögel ziehen gleichzeitig mit den alten. Im Herbst ziehen Männchen und Weibchen gleichzeitig.

Auf dem Zuge sind die Männchen in Majorität.

Die Ringdrossel ist bisweilen in Dänemark überwintert angetroffen worden.

Ornithologiske Iagttagelser paa Sejro.

Af BO SEIERSEN.

I Dagene fra d. 6. til 8. Juli 1938 foretog jeg en ornithologisk Ekskursion til Sejro med det Hovedformaal at undersøge og eventuelt ringmærke i den derværende Tejstekoloni, om hvilken Lærer CARL HANSEN havde givet Meddelelse til Zoologisk Museum. Den Tid, 2 Dage, der blev tilovers efter dette Arbejdes Udførelse, benyttede jeg til Iagttagelser over de paa Øen ynglende Arter. Da Lærer CARL HANSEN, hvis Kendskab til Øens Rugepladser er overmaade stort, i de fleste Tilfælde var min Fører, og da Øens hele Flademaal er $12\frac{1}{2}$ km² skovløst Terræn, har jeg trods den korte Tid, der stod til min Raadighed, ment at kunne give nedenanførte Fortegnelse over Øens Fugle, der dog ikke maa anses for ganske udtømmende. Jeg opmuntres endvidere hertil af den Omstændighed, at ornithologiske Iagttagelser fra Sejro ikke ses at være meddelt i den senere Tid, udover en kort Fortegnelse over Øens Fugle af JOHS. LARSEN (A. FRIIS: De danskes Øer, Bd. III, S. 479), der besøgte Øen i Slutningen af Maj 1923 og paa det Tidspunkt iagttog 49 Arter.

Sejro ligger paa $55^{\circ}8'0''$ N. B. $11^{\circ}7'15''$ Ø. L. strækkende sig 11 km fra S.O. mod N.V. med et Flademaal af 12,5 km². Øen er tenformet, mod S.O. smalnende ud i en 1 km lang, smal Sandodde, mod N.V. i Gniben, en afrundet Sandtange, strækkende sig fra Klinterne med Sejro Fyr ud i Havet som det stenede Nordvestrev. Øens Midtparti er gammel Havbund, hævet fra 1 til 3 m over Havet, nu opdyrket, undtagen for faa Tønder Moses Vedkommende, hvor enkelte Vandhøns og

Stokænder yngler; men endnu for 50 Aar siden fandtes her en stor Mosestrækning, afgivende Yngleplads for Brushøns, der fangedes af Øboerne i Snarer af Hestehaar. Langs det meste af S.V.-Kysten strækker sig lave Bakker, hist og her fortsat i Diger til Værn mod Havet. N.O.-Kysten bestaar næsten ganske af stenfyldte Lerkliner paa c. 18 m's Højde, der rejser sig næsten lodret fra den smalle, stenede Strand, med Gravænders Reder ved Foden og Tejsters, Digesvalers og Stæres Reder hen under den øverste Kant; hist og her skraaner de dog mod Havet og er da ofte kratbevoksede med passende Redepladser for Toppet Skallesluger, men overalt frembydende det bedste Læ for de fremherskende vestlige Vinde. Det højeste Punkt er Kongshøj mod S.O., 30 m over Havet, hvorfra alle Øens c. 60 Bakketoppe kan ses. Øen er tætbeholdt, c. 1000 Indbyggere, og næsten ganske opdyrket; den er skovløs, naar undtages en lille Lund af træhøje Kristtorn, Europas østligste, og en mindre Samling smaa Fyrretræer, hvor Smaaflokke af Spurvehøge siges at holde til paa Træk. Øens Avifauna udmærker sig ved en betydelig Individrigdom, men ogsaa ved nogen Fattigdom paa Arter.

Følgende Arter iagttoges paa Øen:

- Stokand, *Anas platyrhyncha* L. — Enkelte saas; angives ynglende i Mosen.
- Skeand, *Spatula clypeata* (L.). — 4 saas, flyvende udfor S.O.-Revet.
- Gravand, *Tadorna tadorna* (L.). — c. 25 Par, ynglende i Klinterne. 4 Par med store Kuld saas.
- Toppet Skallesluger, *Mergus serrator* L. — c. 30 Par, ynglende.
- Ågerhøne, *Perdix perdix* (L.). — 8 Par udsat.
- Vandrikse, *Rallus aquaticus* L. — Angives som ynglende i Mosen. 1 præpareret Eksempel fra Sommeren 1937 blev forevist.
- Rørhøne, *Gallinula chloropus* (L.). — 1 saas i Mosen; ynglende.
- Blishøne, *Fulica atra* L. — 1 ad. med 2 pull. saas i Mosen.
- Vibe, *Vanellus vanellus* (L.). — Mange; ynglende.
- Hjejle, *Charadrius apricarius* (L.). — Endel saas paa Træk.

- Præstekrave, *Charadrius hiaticula* (L.). — Adskillige saas; ynglende.
- Hvidbrystet Præstekrave, *Charadrius alexandrinus* (L.). — 1 saas.
- Strandskade, *Hæmatopus ostralegus* L. — Mange; ynglende.
- Storspove, *Numenius arquata* (L.). — En lille Flok paa Træk saas.
- Regnspove, *Numenius phæopus* (L.). — Enkelte saas mellem Storspoverne.
- Rødben, *Tringa totanus* (L.). — 2 Par, ynglende paa N.O.-Kysten.
- Hvidklire, *Tringa nebularia* (GUNN.). — En lille Flok saas.
- Ryle, *Calidris alpina* (L.). — Enkelte saas.
- Hættemaage, *Larus ridibundus* L. — Enkelte saas.
- Stormmaage, *Larus canus* L. — c. 700 Par ynglende; c. 400 Par i samlet Koloni paa Engen og Stranden ved Mastrup paa S.V.-Kysten; c. 300 Par spredt langs N.O.-Kysten.
- Sølvmaage, *Larus argentatus* L. — Enkelte saas.
- Svartbag, *Larus marinus* L. — Enkelte saas.
- Splitterne, *Sterna sandvicensis* LATH. — Enkelte saas.
- Fjordterne, *Sterna hirundo* L. — 3 Par ynglende ved Skagelse Huk.
- Tejste, *Cephus grylle* L. — 43 Par ynglende ved Lindehoved og i Bøge Klint.
- Ringdue, *Columba palumbus* L. — 1 fundet død; muligvis 1 Par ynglende.
- Krage, *Corvus corone cornix* L. — 2 Par angives som ynglende.
- Tornskade, *Lanius collurio* L. — 1 Par saas ved Mastrup.
- Digesvale, *Riparia riparia* (L.). — Talrig som ynglende i N.O.-Kystens Klinter.
- Forstuesvale, *Hirundo rustica* L. — Endel ynglende i Byen.
- Lærke, *Alauda arvensis* L. — Almindelig som ynglende.
- Stær, *Sturnus vulgaris* L. — Almindelig som ynglende.
- Gærdesmutte, *Troglodytes troglodytes* (L.). — 1 saas.
- Musvit, *Parus major* L. — 1 saas.
- Havesanger, *Sylvia borin* (BODD.). — 1 hørt.
- Gulbug, *Hypolais icterina* (VIEILL.). — 1 saas.

Sivsanger, *Acrocephalus schoenobaenus* (L.). — Angives som ynglende ved Mosen. 1 præpareret Fugl fra i Sommer blev mig forevist.

Engpiber, *Anthus pratensis* (L.). — Endel saas; ynglende.

Hvid Vipstjert, *Motacilla alba* L. — 1 saas.

Gul Vipstjert, *Motacilla flava* L. — Endel saas; ynglende.

Solsort, *Turdus merula* L. — Endel saas; ynglende.

Digesmutte, *Oenanthe oenanthe* (L.). — Endel saas; ynglende.

Graaspurv, *Passer domesticus* L. — Almindelig; ynglende i Havernes Træer.

Bogfinke, *Fringilla coelebs* L. — 1 Par saas.

Tornirisk, *Carduelis cannabina* (L.). — Mange; ynglende.

Grønirisk, *Chloris chloris* (L.). — Endel; ynglende.

Kornverling, *Emberiza calandra* L. — Mange; ynglende.

Sejrøs Tejstekoloni, som jeg ved Gaardejerne ENEVOLDSEN og BENTSEN ANDERSENS Velvilje fik Adgang til, viste sig at være paa 43, maaske 46 Par. Tejsterne, »Drikænderne« som Øboerne kalder dem, yngler paa to Lokalteter: Paa N.O.-Kystens sydligste Ende ved Lindehoved, hvor 24 beboede Reder fandtes, og 2 Reder syntes beboede, men var utilgængelige; og paa samme Kyst, men nordligere, i Bøge Klint, 19 maaske 20 Reder. Lokalteterne er ens, begge de mest utilgængelige Klintpartier paa Øen, og kan omtales under eet. Rederne er beliggende højt oppe i Klinten, 0,5—3 m under den øverste Kant; nu og da, dette havde været Tilfældet med to Reder, kan de fra Overfladen graves ud af strejfende Hunde. Rederne synes anlagt i gamle Digesvæleboer, vel gerne forstørret af Stære, men ogsaa, hvor større Sten er faldet ud fra Klinten, kan den derved dannede Hulning tjene som Udgangspunkt for en ny Rede. Ofte er Rederne omkring 2 m dybe, dannende en mere eller mindre tilfældig vinklet, Gang. Fra Stranden erkendes Rederne med Unger paa Eskrementerne nedenfor Indgangshullet; Rederne selv er overmaade rene. I 11 Reder fandtes 2 Unger, i 1 var der 2 Unger og 1 raaddent Æg, i 6 kun 1 Unge, i 20 Reder 2 Æg og i 5 blot 1 Æg. Muligvis kan Sølvmaagen rane Æg og Unger i de mindst dybe Reder; den saas navnlig i Bøge Klint siddende paa Fremspring tæt ved Redehullerne. Det er mit Indtryk, at Tejste-

kolonien paa den tætbefolkede Ø ikke ganske nyder den Fred, den fortjener; dog siges Kolonien nærmest at være i Tiltagen, sikkert ikke mindst som Følge af Lærer CARL HANSENS Arbejde paa at interessere Øboerne i den sjældne danske Ynglefugls Bevarelse.

Ynglende Storspover (*Numenius arquata* (L)) paa Fanø.

Iagttagelser ved Rederne.

Af NIELS HARALD JENSEN.

I Maj Maaned 1936 opholdt jeg mig nogle Dage paa Fanø (23.—27. Maj), og under dette Besøg lykkedes det ganske overraskende at konstatere Storspoven som Ynglefugl paa Øen, idet jeg traf 3 maaske 4 Par og fandt en Dununge.

Da Storspoven endnu hører til de sjældnere Ynglefugle her i Landet, og da der her paa et begrænset Omraade tilmed var flere Par, interesserede dette Fund mig selvsagt meget. Der blev dog ikke Tid til en nærmere Undersøgelse dette Aar; men i de to følgende Aar har jeg nu, med velvillig Støtte fra »Den Raben-Levetzauske Fond«, haft Lejlighed til at gøre indgaaende Iagttagelser ved Rederne, og da Fuglenes Optræden ved disse endnu er lidet kendt herhjemme, kan det muligt have Interesse at høre lidt herom.

Der foreligger mig bekendt tidligere kun Fund af ynglende Storspover fra følgende Omraader her i Landet: Randbøl Hede, Fil Sø, Frøslev Mose og Lille Vildmose¹.

Det første Redefund stammer fra Randbøl Hede 1934 (D. O. F. T., 28, 1934, S. 71). Siden har denne store, nu fredlyste, Hede huset eet, maaske flere Par hvert Aar. Sandsynligvis er Indvandringen her allerede sket for en Del Aar tilbage, idet Spoverne er iagttaget i hvert Fald siden 1926 (D. O. F. T., 25, 1931, S. 104).

¹ Senere, i 1937, skal Spoven ogsaa være fundet paa Borris Hede (Efter TH. KJÆR, Dansk Jagtt., Nr. 9, 1938). Endvidere har jeg nu i 1938 paa en Rejse, som jeg har foretaget for Naturfredningsraadet, konstateret ynglende Spover paa Kalsmærsk Hede og Østerhede ved Tarm.